

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0922 van 5 april 2016
in de zaak 1112/0883/A/9/0816

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gino MOERDIJK
kantoor houdende te 9250 Kapellen, Ertbrandstraat 229

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk VAN PUTTEN
kantoor houdende te 2940 Stabroek, Kerkstraat 39 B
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 augustus 2012 en geregulariseerd met een aangetekende brief van 13 september 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 7 juni 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 12 maart 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een buitenaanleg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen toelichtende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 23 april 2013, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld en de zaak in beraad werd genomen.

Bij beschikking van 15 februari 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor vergunningsbetwistingen het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Bij tussenarrest van 18 februari 2016 heeft de voorzitter van de negende kamer de debatten heropend om de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 8 maart 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Gino MOERDIJK die voor de verzoekende partijen verschijnt, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

■ verzoekt met een gewone brief van 17 oktober 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 28 november 2012 het verzoek tot tussenkomst onontvankelijk verklaard omdat het verzoek niet per beveiligde zending werd ingediend.

IV. FEITEN

Op 23 december 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de bvba BRUYNSEELS PERTROLEUM bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het regulariseren van een buitenaanleg”.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in gebied voor ambachtelijke bedrijven of kleine en middelgrote ondernemingen gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, evenmin binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Over de aanvraag wordt er geen openbaar onderzoek gehouden.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ■■■ verleent op 12 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de aanvrager.

De verzoekende partijen tekenen tegen die beslissing op 13 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 31 mei 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 juni 2012 beslist de verwerende partij op 7 juni 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder dezelfde voorwaarden als de vergunningsbeslissing in eerste administratieve aanleg. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"...

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (...) situeert de aanvraag zich in KMO-gebied.

(...)

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft de regularisatie van een aantal zeer beperkte ingrepen aan de terreinaanleg ter hoogte van het gebouw ■■■ De volgende zaken wijzigen t.o.v. de vergunde toestand:

- de brandweg links van het betreffende gebouw wordt in beton uitgevoerd i.p.v. klinkers, met een betonnen opstand;*
- de hemelwaterput wordt naar achteren geplaatst tot de plek waar de septische put voorzien was. Deze laatste schuift naar voren;*
- de hemelwaterbuffering in de vorm van een infiltratiebed wordt naar de groenzone links geplaatst i.p.v. achteraan onder de brandweg.*
- er wordt een stookolieketel voorzien onder de brandweg achter het gebouw.*

Alle overige werken werden conform de voorgaande vergunningen uitgevoerd. Het gebouw blijft ongewijzigd, noch worden er wijzigingen voorzien aan de overige gebouwen op het terrein waar nog twee andere eigenaars een loods bezitten.

De gevraagde wijzigingen zijn zeer beperkt en hebben niet de minste stedenbouwkundige impact. Het voorzien van een gekeurde stookolieketel is op die plek zelfs vrijgesteld van vergunning. De brandweg wordt overeenkomstig de betreffende wetgevingen uitgevoerd. Er is geen weet van enig risico op vrijkomen van brandbare vloeistoffen bij brand. Dit wordt tevens door de aanvrager ontkent. Er is bovendien een brandweeradvies afgeleverd naar aanleiding van de vorige aanvragen. De aanvrager

dient zich nog steeds strikt te houden aan dit advies. Het voorzien van een infiltratiebed verhindert de aanleg van de groenzone niet. Deze aanleg dient te geschieden conform de bepalingen van het collegebesluit d.d. 12/03/2012. Geen van de argumenten aangehaald door de beroeper kan derhalve worden bijgetreden.
...

Die beslissing en de in eerste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing zijn de bestreden beslissingen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

De verzoekende partijen vorderen de vernietiging, niet alleen van de beslissing van 7 juni 2012 van de verwerende partij, maar ook van de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 12 maart 2012.

Uit artikel 4.8.1, tweede lid, 1° VCRO blijkt dat de Raad bevoegd is om zich uit te spreken over beroepen tot vernietiging van vergunningsbeslissingen die, uitdrukkelijk dan wel stilzwijgend, in laatste administratieve aanleg zijn genomen.

Alleen de op administratief beroep genomen beslissing van 7 juni 2012 van de verwerende partij, die in de plaats van de vergunningsbeslissing van 12 maart 2012 is gekomen, kan op ontvankelijke wijze bij de Raad worden aangevochten. Voor zover de verzoekende partijen ook de vernietiging van het collegebesluit vorderen, is het beroep onontvankelijk.

2.

Voor het overige blijkt uit het dossier dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste, tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

In het eerste middel constateren de verzoekende partijen een schending van “de motiveringsverplichting”. Het middel verwijt de verwerende partij het in graad van administratief beroep aangevoerde bezwaar onbeantwoord te laten dat de verplaatsing van het bufferbekken naar de groenstrook in strijd is met de milieuvergunning van 10 november 2014 van de [REDACTED] (vervolgens: de aanvrager). Het betreft de milieuvergunning die de verwerende partij aan de aanvrager voor de uitbating van een brandstoffendepot en tankstation voor bedrijven heeft afgegeven.

2.

In het tweede middel stellen de verzoekende partijen dat de verwerende partij de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 12 maart 2012 wegens “machtsoverschrijding” had moeten vernietigen. Volgens de verzoekende partijen is het college niet bevoegd om een afwijking toe te staan van een voorwaarde in een milieuvergunning die de verwerende partij heeft afgegeven. Een dergelijke afwijking zou enkel door de “bevoegde overheid” kunnen worden verleend.

3.

Voor zover het college van burgemeester en schepenen toch de bevoegdheid zou hebben om het bufferbekken in de groenstrook te regulariseren, voeren de verzoekende partijen in een derde middel aan dat minstens het advies van "AROHM" had moeten worden ingewonnen. Het verzuim om laatstgenoemde adviesinstantie te raadplegen dat "op grond van de wet" een strijdig advies heeft gegeven, maakt een "schending van een beginsel van behoorlijk bestuur" uit. Ook om die reden had de verwerende partij naar het oordeel van de verzoekende partijen de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen moeten vernietigen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing:

"Het voorzien van een infiltratiebed verhindert de aanleg van de groenzone niet. Deze aanleg dient te geschieden conform de bepalingen van het collegebesluit d.d. 12/03/2012."

Anders dan de verzoekende partijen beweren, heeft de verwerende partij hun bezwaar wel degelijk bij haar beoordeling betrokken. De verwerende partij motiveert dat de verplaatsing van het bufferbekken de aanleg van de groenstrook niet verhindert. De in eerste administratieve aanleg opgelegde voorwaarde om aan de perceelgrenzen een groenstrook van minimum drie meter breed aan te leggen, wordt in de bestreden beslissing ook effectief opnieuw opgelegd. De verzoekende partijen tonen niet aan dat door de verplaatsing van het bufferbekken de aanleg van de groenstrook onmogelijk zou worden gemaakt.

2.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen zich aan machtsoverschrijding schuldig heeft gemaakt door een afwijking toe te staan van een milieuvergunning die het zelf niet heeft afgegeven, verliezen zij uit het oog dat de vergunningsbeslissing van het college niet meer ter zake doet. Als gevolg van het door hen ingestelde administratief beroep is de beslissingsbevoegdheid over de aanvraag aan de verwerende partij overgedragen. De verwerende partij treedt daarbij niet op als administratief rechtscollege dat zich tot een wettigheidsonderzoek van de beslissing van het college beperkt. Zij onderzoekt de aanvraag in haar volledigheid, zowel uit het oogpunt van de wettigheid als van de opportuniteit. Haar beslissing komt in de plaats van die van het college. Het is van de in laatste administratieve aanleg genomen beslissing dat in het geding bij de Raad het proces moet worden gemaakt, niet van de beslissing van het college.

De verzoekende partijen stellen dat enkel de "bevoegde overheid" een afwijking van de milieuvergunning van 10 november 2004 zou kunnen toestaan. Daargelaten dus de vraag of het college van burgemeester en schepenen bevoegd is voor het verlenen van een afwijking, is het de verwerende partij die de afwijking heeft verleend. Uit het gezichtspunt van de verzoekende partijen zelf is de verwerende partij alleszins wel "de bevoegde overheid" om een afwijking toe te staan. Het is de verwerende partij die de milieuvergunning heeft afgegeven. De verzoekende partijen argumenteren niet waarom de verwerende partij een onwettigheid zou hebben begaan door de plaatsing van het bufferbekken in de groenstrook te vergunnen.

Daar wordt, ten overvloede, aan toegevoegd dat de verzoekende partijen niet eens sluitend bewijzen dat de milieuvergunning van 10 november 2004 de aanleg van het bufferbekken in de groenstrook verbiedt. Zij leggen maar een zeer fragmentaire kopie van die milieuvergunning neer

waaruit wel blijkt dat de gewestelijke administratie voor ruimtelijke ordening in haar advies het bufferbekken niet in de groenstrook aangelegd wil zien, maar niet dat het beschikkend gedeelte het advies op dat punt heeft overgenomen.

3.

De verzoekende partijen leggen niet uit op grond van welke rechtsregel het advies van “AROHM” in de vergunningsprocedure die tot de bestreden beslissing heeft geleid, had moeten worden ingewonnen, evenmin welk “beginsel van behoorlijk bestuur” zou zijn geschonden omdat het advies niet werd ingewonnen.

De middelen worden verworpen.

B. Vierde middel

Standpunt van de partijen

Een vierde middel ontleen de verzoekende partijen aan de “schending van de beginselen van behoorlijk bestuur”.

Het middel luidt als volgt:

“ ...

Gezien verweerders-aanvragers bouwovertradingen hadden begaan op gemeenschappelijke gedeelten van een onroerend, deze bouwovertradingen daarbij overtradingen waren op een verkregen bouwvergunning tenvoordele van vier partijen-medeëigenaars, terwijl de aanvraag tot regularisatie slechts uitging van één partij, het College voorafgaandelijk de andere medeëigenaars had dienen te verwittigen van deze aanvraag, zodanig dat laatstgenoemden hun eventuele bezwaren hadden kunnen kenbaar maken;

Het is immers zo dat de bouwovertradingen nadelig zouden kunnen zijn voor de andere medeëigenaars;

In casu had het College dan ook het beginsel van behoorlijk bestuur der hoorplicht moeten naleven, hetgeen niet is gebeurd;

In ieder geval heeft het College, door de andere medeëigenaars niet te horen, onvoorzichtig gehandeld, en heeft hierdoor de beginselen van behoorlijk bestuur van voorzichtigheid en zorgvuldigheid geschonden;

Dat ook om deze reden de bestendige deputatie de beslissing van het College had dienen te vernietigen;

...”

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partijen duiden geen rechtsregel aan op grond waarvan zij als mede-eigenaars persoonlijk van de aanvraag in kennis hadden moeten worden gesteld. Uit het middel kan ook niet worden afgeleid of, en zo ja waarom, de verzoekende partijen van oordeel zijn dat de door de bestreden beslissing vergunde aanvraag aan een openbaar onderzoek had moeten worden onderworpen.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO vestigt een normatieve plicht tot horen in graad van administratief beroep van de reguliere vergunningsprocedure. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partijen, als indieners van het administratief beroep, op hun verzoek door de verwerende partij zijn gehoord. De verzoekende partijen beweren niet dat die bepaling zou zijn geschonden.

De verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen had moeten “vernietigen” omdat het college hen niet heeft gehoord en de “beginselen van behoorlijk bestuur van voorzichtigheid en zorgvuldigheid” heeft geschonden. Daarmee houden zij de verwerende partij opnieuw voor een rechtscollège en niet voor een orgaan van actief bestuur met een eigen beslissingsbevoegdheid. De regeling in de VCRO van de reguliere procedure in eerste administratieve aanleg legt het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg ook geen normatieve plicht tot het horen van wie dan ook op. Een dergelijke verplichting kan ook niet uit het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de hoorplicht worden afgeleid. Het kan niet staande worden gehouden dat de bestreden beslissing zou zijn gebaseerd op een gedraging die de verzoekende partijen als een tekortkoming wordt aangerekend, zodat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing is. De stelling van de verzoekende partijen dat zij door het college hadden moeten worden gehoord omdat de bouwovertradingen voor hen als mede-eigenaars “nadelig zouden kunnen zijn”, faalt naar recht.

Het middel wordt verworpen.

C. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

Een vijfde middel leiden de verzoekende partijen af uit:

“ ...

Schending van de stedenbouwkundige voorschriften, wetgeving en regelgeving mbtde advisering ivbm brandveiligheid, en de beginselen van behoorlijk bestuur:

Gezien het College voorafgaandelijk het verlenen van de regularisatie, geen advies aan de brandweer heeft gevraagd ivbm de regularisatie van de aanleg van een mazouttank onder de brandweeweg, en de uitvoering van deze brandweeweg in beton ipv klinkers, en met een betonnen opstand;

De stedenbouwkundige voorschriften, wetgevig en regelgeving, schrijven immers voor dat voorafgaandelijk het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning, en dus ook een regularisatievergunning, het advies van de Brandweer dient te worden ingewonnen, zodanig dat het College dan ook deze stedenbouwkundige voorschriften heeft geschonden;

De regelgeving brandveiligheid is o.m; vastgelegd in de wet van 30/07/79, het KB van 7/07/94, art. 52 ARAB, het KB van 19/12/97, en het decreet van 8/05/09;

In ondergeschikte orde dient in ieder geval te worden gewezen op het feit dat het niet vragen van een voorafgaandelijk advies aan de brandweer, neerkomt op een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, nl. de adviseringsplicht, en de verplichting tot voorzichtigheid en zorgvuldigheid;

Dat ook om deze reden de Bestendige Deputatie de beslissing van het College had dienen te vernietigen;

...

Beoordeling door de Raad

Onder “middel” moet volgens artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO worden verstaan, een omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, en van de wijze waarop die regelgeving, voorschriften of beginselen door de bestreden vergunningsbeslissing worden geschonden.

De verzoekende partijen laten na concreet aan te duiden op grond van welke rechtsregels het advies van de brandweer had moeten worden ingewonnen. Die adviesplicht leiden zij af uit onder meer “de wet van 30/07/79, het KB van 7/07/94, art. 52 ARAB, het KB van 19/12/97, en het decreet van 8/05/09”. Een loutere opsomming van niet eens nader geïdentificeerde wetteksten voldoet niet aan de verplichting van de verzoekende partijen om de geschonden geachte rechtsregels voldoende nauwkeurig te omschrijven. Het is niet aan de Raad om uit te zoeken welke wetten of besluiten worden bedoeld, of die van toepassing zijn en daarin op zoek te gaan naar regels waaruit een adviesplicht zou kunnen worden afgeleid. Dat behoort tot de stelplicht van de verzoekende partijen. Dat de beginselen van behoorlijk bestuur wegens het ontbreken van een advies van de brandweer zouden zijn geschonden, is een blote kritiek.

De adviesplicht kan ook niet worden gesteund op de feitelijke appreciatie van de verzoekende partijen dat de plaatsing van de mazouttank onder de brandweg en de uitvoering van die brandweg een verhoogd risico voor brand inhoudt.

Het middel is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de [REDACTED] is onontvankelijk.
2. Het beroep is gedeeltelijk onontvankelijk, gedeeltelijk ontvankelijk en ongegrond
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 5 april 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van
Saartje CALLENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Saartje CALLENS

Geert DE WOLF